

8. marts 2021
Sagsnr.: 20/05820

AFSLAG PÅ GENOPTAGELSE
af Planklagenævnets afgørelse om afslag på landzonetilladelse og lovlig-
gørende dispensation fra lokalplan til parkeringsplatform, solkrog, skur
og halvtag på en ejendom på A1 , Hellebæk, sagsnr.
18/06106 og 18/07206

Planklagenævnet
NÆVNEHUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Planklagenævnet traf den 19. august 2019 afgørelse i en sag om afslag på landzonetilladelse og lovliggørende dispensation fra lokalplan til parkeringsplatform, solkrog, skur og halvtag på ejendommen A1 , 3150 Hellebæk.

Planklagenævnet har modtaget en anmodning om genoptagelse af sagen.

Planklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage sagen. Nævnets afgørelse af 19. august 2019 gælder således fortsat.

1. Anmodningen om genoptagelse

Klageren har den 13. maj 2020 anmodet om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse af 19. august 2019.

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet Planklagenævnet har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Indholdet af anmodningen er gengivet nærmere i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet traf den 19. august 2019 afgørelse i en sag om afslag på landzonetilladelse og lovliggørende dispensation fra lokalplan til parkeringsplatform, solkrog, skur og halvtag på ejendommen A1 , 3150 Hellebæk.¹

Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

3.6. Umiddelbart tilladt eller krav om dispensation

Bestemmelserne i en lokalplan er bindende over for borgerne, jf. planlovens § 18. Det betyder, at nye forhold, der er i overensstemmelse med lokalplanen, eller som ikke er reguleret af lokalplanen, er umiddelbart tilladte efter planloven. Derimod forudsætter dispositioner, der ikke er i overensstemmelse med lokalplanen, at kommunen kan og vil dispensere fra lokalplanbestemmelserne.

Lokalplanen fastsætter i § 6, at ejendommen må bebygges i overensstemmelsen med kortbilag 2, 3 og 4. Det fremgår endvidere, at ejendommen ikke må bebygges yderligere.

Planklagenævnet bemærker, at hverken parkeringsplatform, skur, halvtag eller solkrogen er vist på lokalplanens bilag 2, 3 eller 4.

Nævnet finder derfor ikke, at de pågældende bygværker er i overensstemmelse med lokalplanen, og de kræver derfor dispensation, jf. planlovens § 19, medmindre der er tale om et lovligt eksisterende forhold.

Vedrørende parkeringsplatformen lægger nævnet til grund, at denne er opført, inden vedtagelsen af lokalplanen i 2013. En lokalplans retsvirkninger vedrører alene fremtidige dispositioner. Lokalplanen udløser således ingen handlepligter for ejer eller bruger af de omhandlede ejendomme. Eksisterende lovlig brug kan fortsætte uanset planens bestemmelser.

Nævnet finder dog heller ikke, at etablering af parkeringsplatformen var i

¹ Sagsnr. 18/06106 og 18/07206.

overensstemmelse med den tidligere gældende lokalplan nr. 4.8, som udlagde området – herunder klagerens ejendom – til offentligt formål (strandpark), og der er således ikke tale om et lovligt eksisterende forhold.

Klagerne anfører, at solkrogen har været på ejendommen, siden de overtog ejendommen i 1995. Det fremgår imidlertid af sagen, at der er opsat nye stolper som afstivning af den afgravede cirkel. Dette udgør et nyt forhold, uanset om arealet også tidligere måtte have været anvendt som solkrog.

Det fremgår ikke med sikkerhed af sagens oplysninger, om stolperne er opsat før eller efter lokalplan nr. 4.33. Uanset, om de måtte være opført før, så er nævnet imidlertid af den opfattelse, at de ikke er i overensstemmelse med den tidligere gældende lokalplan. Der kan således heller ikke i forhold til stolperne i solkrogen være tale om et lovligt eksisterende forhold.

3.7. Landzonebestemmelserne

Da opførelsen af bygværkerne er i strid med lokalplanen, finder nævnet ikke anledning til at tage stilling til, hvorvidt opførelsen kræver landzone-tilladelse jf. planlovens § 35, stk. 1 og lokalplanens § 10.

Vedrørende det af klagerne anførte om landzonereglernes undtagelsesbestemmelser i § 36 bemærker nævnet, at disse regler ikke tilsidesætter lokalplanens bestemmelser.² Nævnet finder derfor heller ikke anledning til at tage stilling til, hvorvidt de pågældende bygværker måtte være omfattet af § 36.

². Der henvises bl.a. til forarbejderne til § 36, stk. 1, nr. 20.

2.2. Forløbet efter Planklagenævnets afgørelse

Klageren indgav samme dag en anmodning om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse af 19. august 2019.

Planklagenævnet traf på den baggrund den 13. maj 2020 afgørelse om afslag på genoptagelse² af Planklagenævnets afgørelse af 19. august 2019 vedrørende Helsingør Kommunes afgørelse om afslag på landzonetilladelse og lovliggørende dispensation fra lokalplan til parkeringsplatform, solkrog, skur og halvtag på ejendommen A1, Hellebæk.

Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

2.2. Indholdet af anmodningen om genoptagelse

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet kommunen – efter klagerens opfattelse – ikke på tidspunktet for Planklagenævnets afgørelse

² Sagsnr. 19/06561.

havde givet klageren aktindsigt i alle de relevante dokumenter, som klageren tidligere havde anmodet om. Klageren mener derfor ikke at have haft mulighed for at varetage sine interesser på et oplyst grundlag.

Klageren henviser til materiale fra kommunen, som klageren først har modtaget den 8. august 2019.

Klageren har desuden fremsendt materiale, som klageren har modtaget. Klageren anfører, at kommunen ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til gældende regler om behandling af persondata.

Klageren anfører desuden, at kommunen mangler at tage stilling til en lang række af klagerens bemærkninger i sagen herunder berigtigelse af urigtige oplysninger.

[...]

3.2. Planklagenævnets vurdering og afgørelse

Planklagenævnet finder ikke, at der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen eller sagens materiale i øvrigt er fremkommet nye oplysninger af så væsentlig betydning, at Planklagenævnets afgørelse af 20. august 2019 ville have fået et andet udfald, hvis de havde foreligget i forbindelse med nævnets tidligere behandling af sagen.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af nævnets afgørelse, at nævnet har gennemgået de sagsakter, som kommunen på tidspunktet for sagens afgørelse hos nævnet havde undtaget fra aktindsigt. Nævnet konstaterede, at der alene var tale om en række interne dokumenter i form af udkast til høringsbreve, afgørelser samt intern mailkorrespondance. Nævnet fandt ikke, at dokumenterne indeholdt faktiske oplysninger af betydning for sagen, som ikke fremgik af sagens øvrige dokumenter.

Klageren har ikke i forbindelse med ansøgningen om genoptagelse godtgjort, at der er foreliggende nye oplysninger af væsentlig betydning for sagen, og klageren har derfor haft mulighed for at varetage sine interesser. Der er således ikke grundlag for en genoptagelse af nævnets afgørelse.

Nævnet finder ligeledes ikke, at der ved nævnets behandling er begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.

2.3. Indholdet af ansøgningen om genoptagelse

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet Planklagenævnet har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Ansøgningen om genoptagelse er meget omfattende, hvorfor kun hoved-

punkterne i anmodningen er gengivet, men anmodningen er i sin helhed indgået i nævnets behandling.

Klageren anfører, at Planklagenævnet har tilsidesat forvaltningslovens § 21, idet klageren ikke har haft mulighed for at udtale sig omkring materialet, som klageren modtog fra kommunen den 8. august 2019. Materialet indeholder bl.a. oplysninger om lokalplanens tilblivelse og indhold, som i høj grad er relevant for fortolkningen og udfyldningen af lokalplanens formål og dermed Planklagenævnets afgørelse. Klageren henviser i den forbindelse til, at Planklagenævnets afgørelse(r) alene er truffet på baggrund af den oprindelige klage og kommunens afgrænsning/oplysninger, hvilket må anses som en grov sagsbehandlingsfejl samt en tilsidesættelse af officialprincippet.

Klageren anfører desuden, at Planklagenævnet i afgørelsen af 13. maj 2020 ikke har begrundet, hvorfor der ikke er tale om væsentlige sagsbehandlingsfejl, hvilket også er et udtryk for, at klagerens tidligere anmodning om genoptagelse ikke er blevet underlagt reel sagsbehandling. Derudover gør klageren også gældende, at Planklagenævnet har tilsidesat kontraktionsprincippet, idet nævnet ikke sendte kommunens oplysninger af 18. juni 2019 om meddelelse af aktindsigt i partshøring hos klageren.

Klageren anfører endvidere, at den pågældende sagsbehandler hos Planklagenævnet var inhabil i forbindelse med sagsbehandlingen af klagerens tidligere anmodning om genoptagelse (sagsnr. 19/06561), idet den pågældende sagsbehandler skulle tage stilling til sine egne fejl.

På baggrund af ovenstående bør Planklagenævnet genoptage sagen.

Klageren anmoder desuden Planklagenævnet om berigtigelse af en række oplysninger i Planklagenævnets afgørelse af 19. august 2019.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Generelt om genoptagelse

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, *om* en sag skal genoptages, hvis en part beder om det.

Planklagenævnet har desuden pligt til at *genoptage sagen* og vurdere den på ny, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen.
- 2) Hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.
- 3) Hvis der er væsentlige nye retlige forhold, f.eks. hvis domstolene i en

tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis.

Planklagenævnet har derimod ikke pligt til at genoptage sagen alene af den grund, at en part, en førsteinstans eller andre er *uenige* i nævnets fortolkning eller praksis.

3.2. Planklagenævnets vurdering og afgørelse

3.2.1. Vurdering af genoptagelsesansøgningen

Manglende inddragelse af oplysninger

Klageren har i ansøgningen om genoptagelse gjort gældende, at Planklagenævnet har tilsidesat forvaltningslovens § 21 og officialprincippet, hvorfor Planklagenævnet derfor har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, jf. afsnit 2.3.

Med hensyn til det forhold, at klageren på tidspunktet for Planklagenævnets afgørelse af 19. august 2019 ikke havde modtaget alle dokumenter fra kommunen, og at klageren ikke efterfølgende fik mulighed for at komme med bemærkninger til dokumenterne, henviser nævnet til afsnit 3.2 i nævnets afgørelse af 13. maj 2020, som også er gengivet ovenfor i afsnit 2.2.

Planklagenævnet bemærker desuden hertil, at oplysningerne om lokalplanens tilblivelse eller lokalplanens formålsbestemmelse ikke ville have medført et andet resultat. Et forhold, som ønskes reguleret gennem lokalplanen, kan således ikke sikres gennem formålsbestemmelse alene, men skal komme til udtryk i planens konkrete bestemmelser. Det er således lokalplanens egentlige bestemmelser, som er afgørende for, hvorvidt et forhold er i strid med lokalplanen eller umiddelbart tilladt. Tidligere forhold, som ikke har fundet udtryk i lokalplanens bestemmelser, er uden betydning. Nævnet henviser i øvrigt til den begrundelse i afsnit 3.6 i nævnets afgørelse af 19. august 2019, som også er gengivet ovenfor i afsnit 2.1.

Derudover finder Planklagenævnet ikke grundlag for at antage, at kommunens afgørelse – og dermed Planklagenævnets afgørelse - er baseret på et utilstrækkeligt kendskab til eller forkert opfattelse af sagens faktiske forhold set i forhold til den afgørelse, der skulle træffes. Nævnet henviser i den forbindelse til, at kommunen har besigtiget ejendommen.

Manglende partshøring

Klageren har i ansøgningen om genoptagelse gjort gældende, at Planklagenævnet har tilsidesat forvaltningslovens § 19 om partshøring, hvorfor Planklagenævnet derfor har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, jf. afsnit 2.3.

Nævnet henviser til begrundelsen i afsnit 3.2. i afgørelsen af 13. maj 2020, som også er gengivet ovenfor i afsnit 2.2. Planklagenævnet har således foretaget en vurdering af forholdenes overensstemmelse med lokalplanen ud fra de oplysninger, som forelå i klagesagen, og som var tilgængelige for klageren

via klageportalen. Planklagenævnet har således ikke inddraget oplysninger om faktiske omstændigheder, som klageren ikke kunne antages at være bekendt med indgik i vurderingen af sagen, og som har haft betydning for sagens udfald.

Planklagenævnet har således ikke begået en væsentlig sagsbehandlingsfejl ved ikke at foretage en partshøring af klageren.

Inhabilitet

Klageren har i anmodningen om genoptagelse gjort gældende, at sagsbehandleren hos Planklagenævnet var inhabil i forbindelse med behandlingen af klagerens tidligere anmodning om genoptagelse (sagsnr. 19/06561), jf. afsnit 2.3.

En offentligt ansat er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis vedkommende selv eller dennes nærtstående m.v. har en personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, hvis vedkommende har en nær tilknytning til nogen, der har en særlig interesse i sagens udfald, eller hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1.³

Det forhold, at en sagsbehandler har varetaget sagsbehandlingen af sagen, medfører ikke i sig selv, at den konkrete sagsbehandler er inhabil i forbindelse med behandlingen af en anmodning om genoptagelse.

Planklagenævnet kan i øvrigt oplyse, at nævnet har gennemlæst og inddraget alle dele af klagerens oprindelige klage(r) og genoptagelsesanmodninger i nævnets sagsbehandling.

Planklagenævnet har således ikke begået en væsentlig sagsbehandlingsfejl ved ikke at tildele sagsnr. 19/06561 til en anden sagsbehandler.

Berigtigelse af oplysninger, uenighed m.v.

Klageren har også anført en række andre synspunkter og argumenter for genoptagelse, præciseringer af oplysninger, kritik af nævnets gengivelse af forskellige forhold m.v. Ingen af disse vedrører nye faktiske oplysninger, nye retlige forhold eller væsentlige sagsbehandlingsfejl, som kan begrunde en genoptagelse.

Planklagenævnet bemærker hertil, at klagerens bemærkninger, hvoraf det fremgår, hvilke oplysninger klageren finder er ukorrekte og derfor ønsker berigtiget, vil blive journaliseret på sagsnr. 18/06106 og 18/07206 som en berigtigelse.

³ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

3.2.2. Afgørelse

Planklagenævnet afviser at genoptage Planklagenævnets afgørelse af 19. august 2019.

Planklagenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3 i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

4. Gebyr i forbindelse med genoptagelsesansøgningen

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. I forbindelse med en genoptagelsesansøgning tilbagebetales klagegebyret kun, hvis nævnet beslutter at genoptage sagen, det vil sige svarende til, at nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.⁴

⁴ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.